

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. VI. Vtrum peccatores ad baptismum accedentes teneatur sua peccata
confiteri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

Christi, baptizandus non debet habere voluntatem repugnantem Christi legi.

ARTICVLVS V.

Vtrum peccatoribus baptizatis sint imponenda opera satisfactoria?

36.

Resp. neg.
Florent.
Trident.

RESPONDET negativè, quia doctrina certa est ex Concil. Flor. decreto de Sacramentis, & ex Trid. sess. 14. cap. 2. & 8. ex quibus locis constat in baptismo non solum deleri culpam, sed etiam remitti omnem poenam apud Deum peccatis debitam, cuius rei primaria ratio est Christi institutio; congruentia verò est quod per baptismum commoriatur Christo, & quod spiritualiter nascamur, & proinde debeat in eo non solum remitti culpam, sed etiam totam poenam.

Non possunt ab Ecclesia imponi opera satisfactoria baptizato; imò nec ab eo assumi ad satisfaciendum.

Ex quo sequitur quod non tantum non possint iniungi ab Ecclesia opera satisfactoria baptizato ad satisfaciendum pro peccato, sed etiam quod ne quidem possint ad hunc finem assumi. iniuriam enim faceret baptismus & passioni Christi iudicans suo facto per baptismum non obtineri plenam remissionem poenae peccatis debitae, & Christi passionem non plene applicari baptismus ad perfectam poenarum remissionem.

Dixi, ad satisfaciendum, quia ad alios fines bene possunt consuli opera poenalia, vel alia, vel etiam iniungi si iudicetur necessarium: ut si baptizandus alios iniuria affecerit, moneri debet ut satisfaciatur pro huiusmodi iniuria, quia sine voluntate satisfaciendi non potest gratiam baptismi consequi. idem est iudicium de alijs restitutionibus. 2. possunt iniungi si iudicetur necessarium ad immoderatos animi motus & prauos affectus refragandos: possunt etiam consuli ut assumantur ad excitandam deuotionem, & ad similes fines.

ARTICVLVS VI.

Vtrum peccatores ad baptismum accedentes teneantur sua peccata confiteri?

NOTANDUM ex D. Th. confessionem posse fieri Deo vel homini, & eam quae fit homini posse fieri ei tanquam Dei ministro in Sacramento poenitentiae, vel extra illud Sacramentum, hoc praemisso.

Resp.

Respondet 1. necesse esse peccatorem ante baptismum sua peccata Deo confiteri. Ratio est quod ut peccator (qui scilicet actualia commisit) remissionem peccatorum per baptismum recipiat, aliquem de illis dolorem debeat concipere, unde debet ea recogitare, ubi obiter.

Non teneatur peccator ante baptismum singula peccata, etiam mortalia in memoriam reuocare.

Aduerte quod non teneatur ante baptismum singula peccata etiam mortalia in memoriam reuocare, quia id non requiritur ad concipiendum de illis dolorem, sed solum requiritur in ordine ad confessionem sacramentalem. nam constat peccatorem consideratis peccatis tantum in genere posse excitari ad eorum detestationem. interior ergo confessio eatenus necessaria est ante baptismum, quatenus aliqua exigitur de ijs poenitentia, & per consequens confusa eorum recordatio sufficit.

Respondet 2. nullo modo praemittendam esse confessionem sacramentalem, quia baptismus est

ianua Sacramentorum, ante quem homo est aliorum Sacramentorum incapax, & proinde etiam Sacramenti poenitentiae neque potest à peccatis ante baptismum commissis per sacerdotem absolui, ex quo patet hec peccata ne quidem post receptum baptismum debere subijci clauibus Ecclesiae, cum non sint materia Sacramenti poenitentiae.

Respondet 3. peccatorem baptizandum posse sua peccata confiteri, non quidem ad beneficium absolutionis obtinendum, sed ad recipiendam instructionem contra illa, ut videlicet remedia contra prauos animi motus, contra proximas peccatorum occasiones tradantur, vel ut declaretur obligatio restitutionis si quae sit facienda, & de tali confessione sunt intelligendi varij Patres qui faciunt mentionem confessionis ante baptismum, ubi tamen.

Aduerte eam non necessariò praemittendam, quia nullibi extat praeceptum de tali confessione baptismi praemittenda, neque etiam ea necessitas potest colligi ex obligatione relinquendi proximas occasiones, vel ex praecepto restituendi, quia potest aliquis aliunde habere horum notitiam, solum ergo est consilij conscientiam suam aperire ad instructionem spirituales recipiendam.

ARTICVLVS VII.

Vtrum ex parte baptizati requiratur intentio suscipiendi Sacramentum baptismi?

NOTANDUM hunc articulum sicut & tres praecedentes intelligi de adultis, de quibus tres sunt sententiae.

Prima est eorum qui existimant baptismum valide suscipi, si sacramentalis actio exerceatur circa aliquem, quamuis ille sit plane inuitus & corde dissentiat, ut refert Innocentius 3. cap. maiores. 5. item quod dicitur de baptismo & eius effectu.

Secunda est Caier. hic existimantis ad valorem baptismi non requiri consensum suscipientis, sed sufficere ut non habeat voluntatem contrariam.

Tertia tenet etiam ad ipsius baptismi substantiam & valorem requiri intentionem & consensum in recipiente. ita D. Th. hic & communiter Theologi, quae sententia ita vera est, ut alia nullo modo possint sustineri. videri possunt dicta quaest. 64. art. ultimo dub. 3. quae hic possunt applicari.

Aduerte 1. hunc consensum non tantum debere ferri in actionem sumptam materialiter, sed etiam prout habet rationem mysticam & sacramentalis actionis. nam ad hoc ut quis baptismum recipiat, non sufficit quod velit se aqua aspergi, cum verborum prolatione, ibi sistendo, sed requiritur, ut saltem confusus id ipsum velit, prout est caeremonia quaedam sacra, v.g. quod velit caeremoniam christianorum recipere, vel quod velit recipere remedium contra peccatum &c.

Aduerte 2. hunc consensum in recipiente requisitum non debere necessariò esse formalem seu actuale dum Sacramentum ipsum recipitur, imò neque debere necessariò esse virtuale, sicut debet esse in ministro. patet ex c. maiores citato, ex quo constat dormientes posse baptizari, quos certum est non posse habere intentionem virtutalem dum ministratur eis baptismus; sufficit ergo consensus interpretatiuus seu habitualis ex actuali relicto, qui in hoc consistit quod aliquis voluerit baptizari.

Non potest quis a sacerdote absolui post baptismum de commissis ante baptismum.

Explicit PP. qui dicunt confessionem ante baptismum requirere.

Tres sententiae.

Prima.

Cap. maiores.

Secunda.

Caier.

Tertia.

D. Th.

Resolutio.

affirm.

Confessio.

ferri debet.

in actione.

ut sacramentalem.

Consensus.

interpretatiuus.

seu habitualis.

ex actuali relicto.

Consensus.

interpretatiuus.

seu habitualis.

ex actuali relicto.

Consensus.

interpretatiuus.

seu habitualis.

ex actuali relicto.

Consensus.

interpretatiuus.

seu habitualis.

ex actuali relicto.

Consensus.

interpretatiuus.

seu habitualis.

ex actuali relicto.

Consensus.

interpretatiuus.

seu habitualis.

ex actuali relicto.

Consensus.

interpretatiuus.

seu habitualis.

ex actuali relicto.

Consensus.

interpretatiuus.

seu habitualis.

ex actuali relicto.

Consensus.

interpretatiuus.

seu habitualis.

ex actuali relicto.

Consensus.

interpretatiuus.

seu habitualis.